

[Henry Christensen.]

afviklingsbetingelser osv. for obligationslånene, idet dette er fundamentalt i henseende til at stille et generelt større krav om en egenopsparing i samfundet, og det er nok stimulanser, stærke stimulanser, til den private opsparing, der er et af midlerne og en af opgaverne.

Jeg vil i det hele taget gerne sige, at i venstre lægger vi vægt på, at vi, så langt det er muligt, finder veje frem til at støtte den private opsparing. En stor del af velferdsudviklingen, af arbejdspladsernes konkurrenceevne og mange andre ting er afhængig af, at kapitaldannelsen bliver rigeligere. Derfor må også den private opsparing stimuleres på alle områder, hvor det med rimelige midler er muligt.

Vi støtter naturligvis det foreslåede præmieobligationslån. Jeg skal i hvert fald ikke gøre forsøg på at overdrive dets opsparingsfremmende eller saneringsmæssige betydning. (*Tilråb*: Det er klogt!). Der blev sagt: „det er klogt“, og jeg er da glad for den tilføjelse.

Vi støtter også finansministerens udtalelse om, at man vil forlænge de bestående opsparingsfremmende regler, men de var nok for begrænsede i deres virkninger, og jeg vil gerne på venstres vegne opfordre finansministeren til at lægge al mulig god fantasi i arbejdet med at finde veje frem, der bedre er i stand til at stimulere den private opsparing. Vi vil gerne være behjælpelige med at stimulere finansministerens fantasi på det pågældende område.

Går vi videre i vurderingen af den økonomiske politik, så vil jeg gerne sige, at der er jo også en sammenhæng på anden vis. Jeg er enig i, hvad hr. Haunstrup Clemmensen for sit vedkommende gav udtryk for, at nok er vi nu hårdt ramt af de akutte vanskeligheder, der kommer til os udefra, men virkningerne er jo så meget desto hårdere, fordi de også har sammenhæng med den indre økonomiske balance. Jeg vil ikke postulere, at de afgiftsforhøjelser, der er til behandling i dag, alene eller overvejende er motiveret af de akutte udenlandske forhold. Disse udenlandske forhold underbygger behovet så meget desto mere, men de ville være motiveret, det må vi sagligt erkende, også i den indre økonomiske udvikling. Først og fremmest af én afgørende grund,

nemlig at medens det er lykkedes hidindtil at tilvejebringe en for det danske samfund og for vor eksport betydningsfuld stabilitet, hvad prisudvikling angår, så har vi desværre set, at indkomstudviklingen er løbet stærkt fra produktions- og produktivitetsudviklingen igennem de senere år.

Derfor må vi se i øjnene, at vi fortsat i dette samfund har en stærkere forbrugsudvikling, end vi igennem den til rådighed værende produktion er i stand til at opretholde, når vi skal sikre den fornødne økonomiske balance. Vi har stadig behov for at skabe forståelse for og finde midler til at tilvejebringe en bedre balance i fremtiden i forholdet mellem indkomstudviklingen, prisudviklingen og produktions- eller produktivitetsudviklingen. Denne fundamentale svaghed i dansk økonomi er endnu ikke overvundet, og derfor er vi stillet over for problemer også i henseende til vurderingen af aktuelle krav til finanspolitikken.

Når alt kommer til alt, må man nok undre sig over socialdemokratiets holdning til finanspolitikken i dag. Vi har jo mange gange under socialdemokratisk ledelse set indgreb netop ad finanspolitisk vej. De har for ofte haft den afgørende fejl ved sig, at de kom for sent og derfor blev mindre virkningsfulde, uanset de måske måtte gribe dybere ind. Jeg tror, det er rigtigt for landets regering og folketinget at foretage en vurdering af udviklingen og i det omfang, finanspolitiske foranstaltninger kan være nødvendige, at anvende dem i tide.

Ser vi på den økonomiske sagkundsks vurdering indtil dette øjeblik, så er det jo en vurdering, der ikke understreger hr. Ivar Nørgaards vurdering i dag. Den økonomiske sagkundsks vurdering går i retning af, at vi i dag er truet af et nyt efterspørgselspres, og meget illustrerer denne vurdering. Undersøger vi det private forbrug og køb igennem den seneste tid på automobilmarkedet og andre områder, så illustrerer det, at forbrugsudvidelsen i dag synes at være ganske betydelig, og derfor trues på ny muligheden for at få en bedre balance først på handelsbalancen og dernæst på betalingsbalancen. Hvis vi ikke erkender dette i dag, så ville vi køre endnu længere ud i en svækkelse af de fundamentale forhold i dansk økonomi. Dette er baggrunden for nødvendigheden af en finanspolitisk stramning.